

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Київ

«25» грудня 2024 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Іщук Максим Григорович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 42022112320000037 від 27.02.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 1 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111-112, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

КУЗНЄЦОВА МАКСИМА ЮРІЙОВИЧА,
01.09.1995 року народження, уродженця
сел. Слепнево, Куньїнського р-ну,
Псковської обл., РФ, проживаючого за
адресою: РФ, Псковська обл.,
Псковський р-н., сел. Неєлово-1, вул. Нова, 3,
кв. 80, громадянина РФ,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 1 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України** – тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднане з умисним вбивством, вчиненому групою осіб (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Кузнєцов М.Ю.:**

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. В ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Зокрема, ЗС та інші військові формування РФ із території Республіки Білорусь 24.02.2022 здійснили перетин державного кордону України поза пунктами пропуску та, переслідуючи мету окупації українських населених пунктів, здійснювали рух Київською областю у напрямку міста Києва.

Продовжуючи рух у напрямку міста Києва, 27.02.2022 військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ, в тому числі батальйонно-тактичні групи (далі – БТГр) 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ (далі – 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ) ЗС РФ, зайняли позиції на території Бучанського району Київської області, зокрема, заїхали на бойовій броньованій техніці до міста Буча з метою взяття населеного пункту під контроль та забезпечення подальшого руху до міста Києва через місто Ірпінь Бучанського району Київської області.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

З урахуванням положень ст. ст. 43, 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I),

військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ є комбатантами та зобов'язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

Відповідно до ст. 4 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенції) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Також, згідно зі ст. 32 Конвенції забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Крім того, відповідно до ст. 48 ДП І для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й військові об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти військових об'єктів.

Згідно зі ст. 51 ДП І цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з військовими операціями. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів.

Також відповідно до п. а ст. 3 ст. 85 ДП І перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне в порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Так, громадяни РФ, військовослужбовці 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ (військова частина 74268, пункт постійної дислокації – м. Псков, РФ) ефрейтор Кузнецов Максим Юрійович, обіймаючи посаду стрільця-помічника гранатометника 6-ї десантно-штурмової роти, діючи у складі 2 батальйонно-тактичної групи цього полку та рядовий Полін Іван Олександрович, обіймаючи посаду номера розрахунку 6-ї десантно-штурмової роти, діючи у складі 2 батальйонно-тактичної групи цього полку, починаючи з 24.02.2022, прийняли безпосередню участь у актах збройної агресії, зокрема в період часу з 27.02.2022 по 30.03.2022 на території міста Буча Київської області, а тому відповідно до ст. 43 ДП І мали статус комбатанта, були зобов'язані дотримуватись норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів та усвідомлювали існування міжнародного збройного конфлікту.

Протягом березня 2022 року Кузнецов М.Ю. та Полін І.О. разом з іншими військовослужбовцями 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ перебували на території міста Буча, а саме утримували та контролювали сектор міста, який частково охоплював вулиці Вокзальна – Нове Шосе – Шевченка.

06.03.2022 приблизно о 12 годині Кузнецов М.Ю. та Полін І.О., перебуваючи у форменому одязі військовослужбовців ЗС РФ, будучи озброєними автоматичною стрілецькою зброєю, спорядженою бойовими набоями, разом з іншими невстановленими озброєними військовослужбовцями ЗС РФ здійснювали патрулювання та перебували біля будинку № 106-А по вул. Вокзальній у м. Буча Київської області.

У цей час біля входу до магазину «Новус», який розташований за адресою: Київська область, м. Буча, вул. Києво-Мироцька, 104-Д, перебував місцевий житель Палієнко І.О., який у зв'язку з окупацією міста Буча та відсутністю будь-яких комунікацій, здійснював пошук продуктів харчування. Палієнко І.О. був одягнутий у цивільний одяг, участі у бойових діях не брав, до таких дій не готувався, не мав при собі жодної зброї, знарядь чи засобів, що могли б загрожувати військовослужбовцям ЗС РФ, тобто був цивільною особою, та своєю поведінкою не компрометував, не провокував і не становив загрози.

В подальшому Палієнко І.О. здійснив рух від магазину «Новус» у напрямку перехрестя вулиць Пушкінської (з 12.04.2023 вул. Мрії) та Вокзальної міста Бучі, де потрапив у поле зору Кузнецова М.Ю. та Поліна І.О., які в цей час перебували поруч з військовою технікою біля будинку № 106-А по вул. Вокзальній. Після чого Кузнецов М.Ю. та Полін І.О. усвідомлюючи, що вказаний місцевий житель є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинен бути об'єктом нападів, а також що їх дії можуть призвести до заподіяння смерті цивільної особи, діючи умисно, в порушення вимог ст. ст. 48, 51 ДП І, без попередження на застосування зброї вчинили напад на цивільну особу, відкривши вогонь на ураження з наявної у них автоматичної стрілецької зброї та у сукупності здійснили не менше чотирьох пострілів в потерпілого.

У наслідок указаних умисних дій Палієнку І.О. спричинено чотири вогнепальні кульові поранення грудної клітки та живота, від яких останній помер на місці події.

Отже, Кузнецов М.Ю., перебуваючи на посаді стрільця – помічника гранатометника 6-ї десантно-штурмової роти 2-ї батальйонно-тактичної групи 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ ЗС РФ (в/ч 74268) разом з номером розрахунку 6-ї десантно-штурмової роти 2-ї батальйонно-тактичної групи 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ ЗС РФ (в/ч 74268) Поліним І.О., 29.03.2022 приблизно о 12 годині, перебуваючи біля будинку № 106-А по вул. Вокзальній у місті Буча Київської області, усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту та те, що Палієнко І.О. є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинен бути об'єктом нападів, а також що їх дії можуть призвести до заподіяння смерті цивільної особи, діючи умисно, в порушення вимог ст. ст. 48, 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 08.06.1977, вчинили напад на цивільну

особу, відкривши вогонь на ураження з наявної у них автоматичної стрілецької зброї в потерпілого Палієнка І.О., який перебував, біля будівлі магазину «НОВУС» за адресою: Київська область, м. Буча, вул. Києво-Мироцька, 104-Д., чим заподіяли смерть останньому.

Таким чином, Кузнєцов М.Ю. підозрюється в порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаному з умисним вбивством, вчиненому групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
майор поліції

Максим ІЩУК

ПОГОДЖЕНО

Прокурор четвертого відділу управління
процесуального керівництва та підтримання
публічного обвинувачення Департаменту
протидії злочинам, вчиненим в умовах збройного
конфлікту, Офісу Генерального прокурора

Денис ШЕВЧЕНКО

«25» звудня 2024 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної

правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС 1-го відділу
(розслідування злочинів учинених в умовах
збройного конфлікту) управління організації
розслідування злочинів, учинених в умовах
збройного конфлікту Головного слідчого
управління Національної поліції України
майор поліції**

Максим ІЩУК

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2024 року